Presentatie biografie Pierre Lauffer

Een monument voor een vat vol tegenstrijdigheden

ORANJESTAD — In een volle foyer van de Nationale Bibliotheek werd gisteravond een bijzondere literaire bijeenkomst gehouden ter ere van Pierre Lauffer. Naast de presentatie van de biografie van de Curaçaose dichter en componist werd er voorgelezen en gezongen uit zijn werk en werd een bijzonder familieverhaal geopenbaard.

door **Ariën Rasmijn**

De avond werd georganiseerd door de Nationale Bibliotheek, samen met Instituto Pedagogico Arubano (IPA) en de de Curaçaose Fundashon Pierre Lauffer. Esther van Haaren-Hart, voorzitter van deze stichting merkte in haar toespraak op dat tot nu toe vreemd genoeg geen Arubaan de zilveren 'chapi', de literaire prijs die Lauffers naam draagt, had gewonnen.
Wellicht dat meer aandacht deze kant op moet vanuit de stichting.

Daarna werden meerdere exemplaren van 'Pa Saka Cara', het bekendste werk van Lauffer, uitgedeeld aan vertegenwoordigers van Colegio Arubano, IPA en de Universiteit van Aruba.

Gecompliceerde man

Na deze formaliteit was het de beurt aan Des Croes om Bernadette Heiligers, schrijfster van 'Bida y Obra di Pierre Lauffer' aan de tand te voelen over deze man en het schrijven van zijn biografie. Uit dit interview bleek dat Lauffer een bijzonder gecompliceerde man was met sterke, vaak ook onaangename trekken voor de mensen om hem heen. Hij hield niet van opsmuk en pretentie - zeker niet van mensen die uit Nederland met een titel terug waren gekomen - en hunkerde naar een simpel leven, midden in de natuur en dichtbij God. Toen zijn schoonvader een groot feest wilde neerzetten voor het huwelijk van Lauffer en zijn tweede vrouw, stak Lauffer daar zonder pardon een stokje voor. Het moge duidelijk zijn dat ook zijn tweede huwelijk geen lang leven beschoren was. En hoewel hij op het extreme af religieus was, schreef hij over alles wat de kerk verboden had en was hij bovendien - en ondanks zijn toewijding als schrijver - niet al te aanwezig in het leven van zijn kinderen. Lauffer was een vat vol tegenstrijdigheden en misschien ook niet een heel aardig mens en dat vond Heiligers moeilijk bij het maken van het boek. Daar stond tegenover dat Lauffer het wel degelijk verdiende om geëerd te worden met een biografie. Hij was immers de eerste die een volledig Papiamentstalige dichtbundel uitbracht, nota bene in een tijd waarin Papiamento als een minderwaardige en primitieve taal werd gezien door de Nederlandse kolonialist. Kinderen mochten het zelfs niet spreken op school. Lauffers bijdrage aan de taal en aan de Papiamentstalige cultuur is dus van grote waarde, ongeacht wat voor persoon hij was, aldus Heiligers. Wat zij bovendien erg mooi vond, waren de anekdotes die zij te horen kreeg van tijdgenoten van Lauffer.

Een Arubaanse familieconnectie

Het publiek werd getrakteerd op meerdere gedichten en liedjes. Ook was er beeldmateriaal van een 41-jarige Lauffer die een gedicht declameert aan de ruige noordkust van Curaçao. Ceremoniemeester (en ook zeker een van de motors achter dit evenement) Mirto Laclé sprak over de referenties naar de regio, maar ook naar de regio van Lauffers kinderboek 'Nati Ta Bula Bay'. Maar de openbaring van de avond was het verhaal van zanger en gitarist Etty Toppenberg. Voordat hij op zijn onnavolgbare wijze nummers van onder meer Padu Lampe ten gehore bracht, vertelde de troubadour over hoe zijn zwangere overgrootmoeder uit Curaçao naar Aruba was gekomen. De vader bleek de apotheker Pe Lauffer te zijn en de zwangerschap het product van een affaire tussen de twee. Toppenberg had een foto van zijn overgrootvader meegenomen naar de bibliotheek en vertelde dat zijn broer biochemicus is geworden - niet heel ver van het apothekersvak - en dat zijn familie een sterke muzikale aanleg heeft. "Dat zit ons allemaal in het bloed", gaf hij trots te kennen.

